

Despre toleranță și dialog

urmăre din pagina 1

...îndemna la „dialog și toleranță, prin respectarea fiecăruia de a-și exprima liber opiniile”, căci spunea el mai departe „democrația nu înseamnă debandadă, ci libertatea de a te disciplina tu însuși”.

Câtă actualitate au aceste idei în România de astăzi! Dar câți se apleacă, oare, asupra lor, în această lume a interdependențelor? Mai asistăm încă, din păcate, la defulări de tot felul, unii considerându-se deținătorii adevărului absolut, sfidând normalitatea. Recunoscând necesitatea dialogului social, inclusiv între partide, socotim că cel care este abilitat să poarte discuții trebuie să respecte cu strictețe principiile generale care guvernează acest dialog. Căci cel care îmbracă straiul obștesc se impune să uite de propria lui persoană. De aceea, el trebuie să fie bine pregătit și documentat. Un emisar bun este tot atât de important, pentru o cauză, ca un luptător încercat pe câmpul de luptă. Cel investit să poarte dialog se impune să fie pătruns de idealul în care crede și să aibă puterea de a stărni interesul partenerului de discuție pentru convingerile sale. În același timp, ținuta morală și sufletească înaltă trebuie să fie însoțitoare permanentă. Partenerul de dialog se impune să fie conciliant și răbdător, dar și exigent. Cel ce rabdă nu poate fi înfrânt cu ușurință, dimpotrivă, victoria va fi de partea lui. Să nu uităm dictonul după care „răbdarea este o floare ce nu crește în grădina oricui”. În același timp, nu este niciun secret să spunem că în dialog avem nevoie să învățăm chiar și din incisivitatea partenerului. Dar în anumite limite, căci această incisivitate poate degrada în necuviință, așa cum se întâmplă în ultimii ani, în viața social-politică din țara noastră. La rândul ei, paradoxal, această necuviință exacerbă naște teamă, neliniște, agitație, răbufnire din partea unor segmente ale populației. Se mizează probabil pe faptul

că toate acestea la un loc, alternate cu promisiuni de tot felul, de cele mai multe ori nefondate sau ilogice, pot da rezultate neașteptate. Poate fi și asta o filosofie a gândirii social-politice din zilele noastre până la cele mai înalte niveluri.

Abordând problematica incisivității într-un dialog, credem că nu este necesar să răspundem cu aceeași monedă, deși trebuie spus că nici bunul simț exagerat nu dă rezultate. Oricâte sfaturi am da, nu-l putem învăța pe om să se comporte civilizată. Reușita în asemenea situații rezidă mai degrabă în fermitatea și dezinvoltura cu care oferim răspunsuri când o cere situația, ele putând fi chiar zeflemiste. Până la urmă, vorbele frumoase nu țin de foame. A fi și puțin „fanatic” în susținerea unei idei de adevăr și dreptate bine argumentate credem că nu-i niciun păcat. Așadar, este preferabil să spunem adevărul pe față, așa cum este el, decât să se mintă cu meșteșug, deși multe adevăruri se spun chiar și în glumă și au același efect.

Asistăm în prezent la prea multe tactici de acuzare în dialogul ce-l purtăm, ceea ce ne pune în postura de a fi mereu într-o poziție de apărare. Judecând puțin tactica partenerului de dialog, se pare că, până la urmă, este mai ușor să stai la pândă, să nu te implici în rezolvarea problemelor promise dificile cu care se confundă cetatea, iar în momentul oportun, ales cu migală, să ataci cu hotărâre. Această tactică se pare că dă roade până la cele mai înalte niveluri, dar oricum nu pe termen lung. Avem de-a face cu ceea ce se cheamă campanie permanentă, asistând la acuze grave pe orice temă minoră reală sau inventată. Activitatea unora se rezumă la fel de fel de întâlniri în țară și străinătate, plâng și deplâng situația „jalnică, disperată, dezastruoasă, moștenită” etc., etc., în care a ajuns țara, fără a pune un deget la zidirea ei. Bine spunea cineva că cel

ce nu face nimic învăță să facă rău.

Mai departe. Într-un dialog trebuie să știm să detestăm vanitatea și ambiția neargumentată sau chiar ridicolă a unor parteneri. Cel care are menirea să reprezinte un partid, de exemplu, în relațiile cu alte partide trebuie să fie înzestrat cu temperament echilibrat și puternic, pătruns de o vocație autentică a demnității permanente și a lucidității.

Desigur, într-un dialog se pot face și concesii de moment sau chiar pe termen lung. Dar niciodată nu vom acorda concesii de principiu care încalcă identitatea și obiectivele fundamentale ale partidului. Orice compromis trebuie să fie în deplină concordantă cu conștiința datoriei de partid. Se cunoaște că, în sinea lui, compromisul nu este de lepădat, deși trebuie menționat că sensul pe care-l îmbracă uneori poate fi dăunător. De aceea, compromisul trebuie dublat de prudență, căci graba, ca și mânia, de altfel, sunt contrare unui dialog autentic și eficient. Practica multor echipe guvernamentale a demonstrat că avem datoria să fim mereu prudenți în orice act. S-a instalat la noi, din păcate, o suspiciune permanentă, ca să nu folosim o expresie mai dură, care aduce mult rău țării. Ca rațiune practică, fondată pe nevoia de prevedere, prudența aduce uneori foloase mai mari decât lupta deschisă, oarbă chiar, dacă ea este un fel de boală a acestei rațiuni practice. Nu în

zadar se spune că „prudența este mama înțelepciunii.”

Ca ideal și misiune a oamenilor politici, dialogul trebuie să aibă atracție și valoare cu totul aparte, atribuindu-i și alte însușiri cum ar fi: cultură generală aleasă, politețe, abordare metodică a chestiunilor invocate, puterea judecății limpezi, flexibilitate asociată cu consecvență, putere de adaptare, tact, temperament, stăpânire de sine, rezistență fizică și, nu în ultimul rând, respect mutual. Să nu uităm că în orice relație respectul și încrederea reciprocă sunt o sursă a succesului. În general, relațiile dintre partide sunt o realitate a vremurilor de astăzi. Și dacă este așa, promovarea lor ca stil și metode de muncă trebuie să fie consemnate în strategii, programe politice, oferte electorale și nu invective. Comportamentele recente ale unor politicieni sunt exemple în acest sens. În fine, pe un plan mai larg, miza succesului României integrate în structurile Uniunii Europene este prea mare pentru a aborda orice viitor dialog într-o manieră civilizată, reală și constructivă în fața noilor probleme cu care se confruntă statele naționale: suveranitate, independență, unitate și indivizibilitate, așa cum se consemnează în legea supremă a țării, Constituția României. A venit momentul ca țara noastră să învețe din ultimele evenimente care s-au petrecut în Europa - Brexit și Turcia -, căci numai așa vom îndrăzni să credem în România. ■

Dotări pentru pompieri Containere de căutare-salvare

Zece containere dotate cu echipamente speciale de căutare-salvare în caz de cutremur major au intrat, miercuri, în dotarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (IGSU), fiind repartizate în Capitală, Ilfov și alte opt județe, printre care și județul Bihor, anunță Ministerul de Interne.

Cele zece sisteme containerizate, cinci de capacitate mare și cinci de capacitate medie, conțin echipamente și accesorii speciale, printre care perne hidraulice pentru ridicarea zidurilor prăbușite, precum și senzori acustici și cu infraroșu pentru localizarea victimelor, se arată într-un comunicat. „Cele zece sisteme containerizate, cinci de capacitate mare și cinci de capacitate medie, conțin echipamentele necesare căutării și salvării persoanelor prinse sub dărâmături, precum și acordării îngrijirilor medicale în situații de urgență. De asemenea, pot fi utilizate și atunci când autospecialele de primă intervenție nu dispun de suficiente echipamente și accesorii pentru realizarea în condiții optime a intervenției. Aceste containere vor reduce semnificativ timpul de intervenție și perioada necesară descoperirii și salvării victimelor. Primele echipamente achiziționate au intrat în dotarea inspectoratelor din București-Ilfov, Bacău, Bihor, Cluj, Călărași, Constanța, Dolj, Mureș, Timiș și Unitatea Specială de Intervenție în Situații de Urgență. Celelalte inspectorate vor fi dotate cu astfel de echipamente în prima jumătate a anului viitor”, se notează în comunicatul ministerului de Interne. Echipamentele au fost achiziționate în cadrul proiectului MULTIRISC – Programul Operațional Infrastructură Mare, valoarea integrală fiind de 157 milioane de lei, bani din fonduri europene. ■

CFR Călători Vagon pentru biciclete și schiuri

CFR Călători a pus în circulație începând de marți, 27 decembrie, un vagon special dedicat transportului de biciclete și schiuri, ca răspuns la solicitările comunității de bicicliști, potrivit unui comunicat transmis marți de transportatorul feroviar.

Proiectul-pilot vizează reamenajarea unui vagon prototip cu 20 de locuri pentru biciclete sau schiuri, 20 de locuri pentru călători și cu un spațiu bar-bistro. „Demersurile noastre răspund solicitărilor comunităților de bicicliști de a folosi ca mijloc de transport trenul. În funcție de felul în care va fi primit acest proiect-pilot și de numărul solicitărilor din perioada următoare, luăm în calcul extinderea lui”, a declarat Iosif Szentes, directorul general al CFR Călători. Vagonul va putea fi comandat de grupuri care vor să călătorească pe diferite rute cu trenul, transportând în același timp și echipamentul sportiv, în baza unei solicitări trimise pe adresa RelPublic.Calatori@cfrcalatori.ro cu cinci zile înainte de efectuarea călătoriei. În 2016, CFR Călători a vândut un număr de aproximativ 16.000 de bilete pentru biciclete. „Oferta tarifară este flexibilă și va fi calculată pe fiecare solicitare în parte”, precizează CFR Călători. Un bilet dus-întors pentru o bicicletă și un pasager dintr-un grup de 20 de persoane va costa 60 de lei pe ruta București-Brașov și 120 de lei pe ruta București-Constanța.

În prezent, parcul activ al CFR Călători dispune de 14 vagoane destinate transportului de biciclete, care pot transporta două-opt biciclete pe vagon. ■

Centrul de Management al Situațiilor de Urgență

Inaugurat, dar tot nefuncțional

Primarul general al Capitalei a declarat că, deși Centrul Municipal Integrat al Situațiilor de Urgență (CMISU) este finalizat încă de acum o lună, nu este încă funcțional din cauza ministerelor care nu au aprobat transferarea personalului necesar pentru coordonarea intervențiilor de salvare.

„Primăria Capitalei a realizat o clădire, pe care a și dotat-o la standarde foarte înalte, la Centrul de Management al Situațiilor de Urgență. Rămâne ca cele două ministere care trebuie să populeze prin instituțiile pe care le au, și anume Ministerul Sănătății și Ministerul de Interne, să transfere personalul în această clădire, lucru care sper să se încheie cât mai curând posibil.

Responsabilitatea municipalității s-a încheiat, clădirea este funcțională chiar și acum dacă s-ar muta Salvarea, SMURD-ul, IGSU sau reprezentanții companiilor de utilități”, a declarat Gabriela Firea.

Primarul general a mai spus că a discutat cu reprezentanții celor două ministere și le-a cerut să stabilească un calendar pentru concentrarea activităților de intervenție de urgență în

noul centru, dar până acum nu s-a stabilit nimic concret.

Centrul Municipal Integrat pentru Situații de Urgență are o suprafață totală de peste 6.000 metri pătrați și este structurat pe trei niveluri. Costurile de realizare și dotare a Centrului Municipal Integrat pentru Situații de Urgență au fost de aproximativ 40 de milioane de euro. ■